

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΘ

α) Υπόμνημα της ΠΕΘ για τὰ σχολικά βιβλία

Ἀθήνα 10-7-2007

Ἀριθμ. Πρωτ. 210

Πρὸς
τὴν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
κ. Μαριέττα Γιαννάκου
Ἐνταῦθα

Κυρία Ὑπουργέ,

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀναλάβετε τὰ ἡνία τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων περιχαρῆς ἔσπευσε νά σᾶς συγχαρῇ καὶ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ.11/16-1-2006 καὶ 161/6-6-2006 ἐγγράφων τῆς ζήτησε συνάντηση μαζί σας γιὰ νά σᾶς ἐκθέσει αἰτήματα τοῦ κλάδου τῶν θεολόγων ἀλλὰ καὶ γενικώτερα χρόνια θέματα τῆς ἐκπαίδευσης καὶ νά συνεργαστῇ μαζί σας γιὰ τὴν ἐπίλυση ἐκκρεμούντων θεμάτων, ἀφοῦ ἐπὶ μίαν 20ετίαν καὶ πλέον ἡ Ἐνωσίς μας εἰς μάτην ζητοῦσε καὶ ἀνέμενε συνάντηση μέ τοὺς προ-διατελέσαντες Ὑπουργοὺς Παιδείας. Ἐλπίζουμε καὶ συνεχίζουμε νά ἐλπίζουμε- ὅτι ἐσεῖς θά βρῆτε, ἔστω καὶ τὸν ἐλάχιστον χρόνον νά μᾶς δεχθῆτε πρὸ τοῦ τέλους τῆς θητείας σας.

Κυρία Ὑπουργέ, ἐπειδὴ, ὅμως, κατὰ τὴ διάρκεια πού ἐσεῖς προΐστασθε τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων, προέκυψε τὸ θέμα τῶν νέων σχολικῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα νὰ μὲν προετοιμάσθησαν ἀπὸ τὴν προηγούμενη πολιτικὴ ἡγεσίαν τοῦ Ὑπουργείου, ὅμως τυπώθηκαν, κυκλοφορήθηκαν καὶ διδάσκονται στὰ σχολεῖα Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, τὸ περιεχόμενο τῶν ὁποίων ἐγείρει καθημερινῶς καὶ πολλαχῶς εὐλογες ἐνστάσεις, ἰδίως τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων: θρησκευτικῶν καὶ φιλολογικῶν, ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων προάγει νά σᾶς ἀποστείλει σχετικόν Ὑπόμνημα πού ἀφορᾷ κυρίως, τὰ βιβλία τῶν θρησκευτικῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ γενικώτερα τὸ μάθημα

τῶν Θρησκευτικῶν στήν Πρωτοβάθμια καί Δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση γιά τίς δικές σας ἐνέργειες. Πρίν εἰσέλθουμε στίς κατά περίπτωση εἰδικές παρατηρήσεις τοῦ κάθε βιβλίου προτάσσουμε, δίκην προοιμίου τίς παρακάτω γενικές παρατηρήσεις:

α) Ὑστερα ἀπό ἐπισταμένη μελέτη καί ἀξιολόγηση ὅλων τῶν δεδομένων στοιχείων καί τῶν ἐνστάσεων κατά τῶν νέων σχολικῶν βιβλίων τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων καθίσταται φανερό καί καθολικῶς ἀποδεκτό ὅτι γίνεται διείσδυση ἀνθελληνικῆς προπαγάνδας εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας, τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως, τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πολιτισμοῦ καί τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἥθους, τουτέστιν τῶν ἰδεωδῶν καί τῶν ἰδανικῶν τῆς Παιδείας μας, ἀφοῦ τά νέα σχολικά βιβλία ὁδηγοῦν ἀναμφισβήτητα σέ ἀφελληνισμό- ἀπεθνικοποίηση, ἀποχριστανοποίηση καί ἀποδόμηση τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου. Πρώτιστον χρέος ὅλων μας εἶναι ἡ συνειδητοποίηση τοῦ ὅλου θέματος ὅπως αὐτό διαμορφώθηκε καί πραγματοποιεῖται. Ἐπομένως ἔργον τῆς Πολιτείας εἶναι ἀφενός νά ἀνακόψει τή δράση αὐτῆς τῆς ἀνθελληνικῆς προπαγάνδας διά τῶν σχολικῶν βιβλίων καί νά καλλιεργήσῃ ἐθνική ἀγωγή καί παιδεία καί ἀφετέρου νά ἀποκαλύψῃ τά κέντρα-ἐκτός καί ἐντός τῶν πυλῶν τῆς χώρας μας- πού παράγουν πράκτορες καί κατασκευάζουν μεθόδους συγγραφῆς τοιούτων σχολικῶν βιβλίων εἰς βάρος τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πολιτισμοῦ μας.

β) Εἶναι γεγονός ὅτι ὅλα τά κακῶς ποιούμενα, ἐδῶ καί ἀρκετά χρόνια ἀποδίδονται καί χρεώνονται στή Νέα τάξη πραγμάτων καί στήν παγκοσμιοποίηση, ὅπως αὕτη νοεῖται κατά περίπτωση. Πλὴν ὁμως ἡ μέθοδος καί τό περιεχόμενο τῆς ἐν λόγω προπαγάνδας ὅπως αὕτη καταγράφεται καί αὐτοπροσδιορίζεται στά νέα σχολικά βιβλία ξεπερνάει τά ὅρια καί τοὺς στόχους τῆς παγκοσμιοποίησης γιά τοὺς παρακάτω λόγους: 1) Σύμφωνα μέ τοὺς συγγραφεῖς τῆς Μεσαιωνικῆς ἱστορίας Β' Γυμνασίου (σ. 9-19) ἡ μέθοδος συγγραφῆς τοῦ βιβλίου εἶναι ὁ μαρξιστικὸς τρόπος καί βάση τῆς σκέψεως ἡ μαρξιστικὴ ἰδεολογία καί κατά συνέπεια εἶναι φυσικὸ ἡ θεώρηση τῶν γεγονότων νά εἶναι ἀνάστροφη τῆς πραγματικότητος. Αὐτὸς εἶναι «ὁ ψεύτικος μανδύας τῆς δῆθεν προοδευτικότητος» (Μ. Θεοδωράκη, Καθημερινή, 18-3-2007). 2) Οἱ συγγραφεῖς τῶν βιβλίων προερχόμενοι ἀπὸ τό ἴδιο πολιτικο-ιδεολογικὸ χῶρο-«διανοουμενίστικο προοδευτικὸ χῶρο», ἄρα ἦταν ἐπόμενο στὸν χῶρο αὐτόν «νά ἀνθίσουν αὐτά τά πικρά λουλούδια τῆς ἄρνησης τῆς πεμπτουσίας αὐτοῦ, πού ἦταν καί εἶναι ἡ Ἑλλάδα τοῦ χθές, τοῦ σήμερα καί τοῦ αὔριον» (Μ. Θεοδωράκης, Καθημερινή, 18-3-2007). Ἄλλωστε οἱ ἴδιοι οἱ συγγραφεῖς αὐτοπροσδιορίζονται σὲ βιβλίό τῆς Νεοελληνικῆς

Γλώσσας Γ' Γυμνασίου. Βιβλίο Έκπαιδευτικού (σ. 12-14) όπου στην παράγραφο: **πώς επιλέξαμε τα κείμενα**, παραθέτουν σειρά κριτηρίων έντελως υποκειμενικών και αντιτιθεμένων προς τό σκοπό και τούς στόχους της παιδείας αλλά και του 'Αναλυτικού Προγράμματος- τό όποιο, υποτίθεται- εφαρμόζουν στη συγγραφή των βιβλίων. Στην παραπάνω παράγραφο διαβάζουμε τό πρώτο κριτήριο επιλογής των κειμένων: «ή προσπάθειά μας δέν ήταν νά ανθολογήσουμε τά «έγκυρότερα» ή τά «καλύτερα» υπάρχοντα κείμενα... δέν καταφύγαμε αποκλειστικά σέ ένα σῶμα συγγραφέων και κειμένων πού έχουν τήν ευρύτερη αποδοχή και συγκροτούν άτύπως τόν «κανόνα» (σ. 12). Από τά παραπάνω καταδεικνύεται ότι οί συγγραφείς του βιβλίου δέν ενδιαφέρονται ούτε γιά τήν αντικειμενικότητα ούτε γιά τήν ποιότητα και τήν κοινή αποδοχή των κειμένων· τά κριτήριά τους είναι ιδεοληπτικά και υποκειμενικά. Καί τό έρώτημα: είναι δυνατόν ή παγκοσμιοποίηση νά μετέρχεται μαρξιστικές μεθόδους πού δέν είναι αληθινά μαρξιστικές ή νά προσεπιβαίνει επί του μαρξισμού και νά συμπορεύεται φιλελευθερισμός- καπιταλισμός και μαρξισμός; και έν τοιαύτη περιπτώσει πού όδηγούν- άν έτσι είναι- όλα αυτά; Πάντως ή ευτέλεια του περιεχομένου των σχολικών βιβλίων δύσκολα μπορεί νά ταυτισθεί τόσο με τήν παγκοσμιοποίηση όσον και με τόν Όρθόδοξο μαρξισμό. Αναμφισβήτητα, όμως, αυτός ό νόθος σιοσιαλκαπιταλισμός είναι επικίνδυνος γιά τήν ύπόσταση του Έθνους μας από όπου και εάν προέρχεται.

γ) Έξάλλου ό βουλευτής και πρ. Υπουργός Στυλιανός Παπαθεμελής με επίκαιρη έρώρηση στη Βουλή γιά τήν απόσυρση του βιβλίου της ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού ζητεί και διακοπή της διανομής «του τετράτομου ιστορικού τετρατουργήματος, πού εξέδωσε τό λεγόμενο «Κέντρο Συμφιλίωσης των λαών της Βαλκανικής» (Corsee.), φορέας χρηματοδοτούμενος από τόν γνωστό και μή έξαιρετέο κ. Soros , πού διανέμεται στους εκπαιδευτικούς της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Έκπαίδευσης προφανώς γιά νά έμπεδώσουν καλύτερα τό νόημα της ανιστόρητης ιστορίας». Τήν ίδια άποψη, ότι δηλαδή πρόκειται περί ξένης προπαγάνδας, έχει και ό καθηγητής και δόκιμος στοχαστής Χρήστος Γιανναράς όταν γράφει «ότι... ένα σχολικό βιβλίο ιστορίας γράφεται όμολογημένα και με καύχηση «κατ'έπιταγή». Δηλαδή, με συμμόρφωση των συγγραφέων σέ έντολές άλλοδοπων Διευθυντηρίων «ξένων κέντρων λήψης αποφάσεων» (Καθημερινή , 18-3-2007).

δ) Είναι σχεδόν πανθομολογούμενο ότι ή Έλληνική Έκπαίδευση χρησιμοποιείται ως μηχανισμός ιδεολογικής χειραγώγησης κατά τήν παρούσα χοονική στιγμή. Υπάγει πρόγραμμα αποδόμησης της

Ἑλληνικῆς Ἑκπαίδευσης .

Δειγματοληπτικά παραθέτουμε τὰ παρακάτω παραδείγματα ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν Ἀρχαίων καὶ τῶν Νεοελληνικῶν, τὰ ὁποῖα βεβαιώνουν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές.

Α' Ανθολόγιο Β' Γυμνασίου.

1. Αρχαία Ελλάδα: Ο τόπος και οι άνθρωποι. Κείμενο (ἀπὸ μετάφραση). “Ο χωριάτης”. Διαβάζουμε: “... κάθεται με ἀνασηκωμένο τὸ μιάτιο πάνω ἀπὸ τὰ γόνατα, με ἀποτελεσμα νὰ φαίνονται τὰ ἀπόκρυφά του” (σελ. 44).

2. “Οι Εταῖρες” (=πόρνες). Τὸ κείμενο στὶς σελίδες 40-42 νὰ διαβαστεῖ. Στὸ τέλος τοῦ κειμένου οἱ ἐρωτήσεις γιὰ τοὺς μαθητές:

α) Με βάση τὶς βελτιωτικὲς ἐπεμβάσεις πὺν ἀναφέρονται στὸ κείμενο, νὰ γράψετε τὶς προδιαγραφές γιὰ τὴν ἐμφάνιση καὶ τὴ συμπεριφορὰ τῆς ιδεώδους Εταῖρας.

β) Ποιὰ καλλυντικὰ ἀναφέρονται καὶ σε ποιὰ σημεῖα τοῦ σώματος χρησιμοποιοῦνται ; (χωρὶς σχόλια).

Β' Νεοελληνικὴ Γλῶσσα Α' Γυμνασίου.

Κείμενα ἀκατάλληλα, ἀντιπαιδαγωγικά καὶ ἀντίθετα πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς Παιδείας, ἀντικείμενα στὸ Αναλυτικὸ Πρόγραμμα καὶ κατὰ συνέπεια ἔκνομα (Χάριν συντομίας παραπέμπουμε μόνον στὶς σελίδες χωρὶς ἀναφορὰ στὸ κείμενο καὶ τὴν παραβατικότητά).

1. Αρνητικὰ πρὸς τὸ θεσμὸ τοῦ σχολείου καὶ τοὺς σκοποὺς καὶ στόχους τοῦ Αναλυτικοῦ Προγράμματος: σελίδες 10,21,23,26, 31,32. καὶ ἀπὸ τὸ Τετράδιο ἐργασιῶν: σελίδες 14,15,16,21 καὶ 75. Βλέπε καὶ κείμενο 6 (“Οσάκις”) γελοιοποίηση τῆς τάξεως, τοῦ καθηγητῆ καὶ τῶν μαθητῶν (σελ. 16-17).

2. Κινηματογράφος (κείμενα χωρὶς καμιά παιδαγωγικὴ ἀξία) σελίδες 48,49.

3. Βλάβσημα (κείμενα ἀποδόμησης τοῦ ἐλληνορθοδόξου ἠθους καὶ τῆς πίστεως) σελ. 54, 146. Ἀπὸ τὸ Τετράδιο ἐργασιῶν: σελ. 75 Πρὸβλ. καὶ Γ-Δ Δημοτικού: «Τότε πὺν πήγαμε βόλτα τὸν ἐπιτάφιο» (σελ. 79-80), «Ἐνας ἀλλιώτικος ποδοσφαιρικὸς ἀγῶνας» (σελ. 143-146). «Μ. Παρασκευὴ στὴν ἐκκλησίᾳ» (σελ. 75-76) κ.ά. Βλ. καὶ νεοελληνικὴ Γλῶσσα Γ' Γυμνασίου «Τὰ ἐλληνικά ... μυστήρια» (σελ. 6-14) κ.ά.

4. Κινητὰ -Διαδίκτυο (κείμενα ἀντιπαιδαγωγικά): σελ. 14,18,31, 32, 33, 101,119. Ἀπὸ τὸ Τετράδιο ἐργασιῶν: σελ. 17.

5. Διαφημίσεις: σελ. 101, 104, 121.

6. Κείμενα με ἀποζηυφιστικὸ χαρακτήρα (ἀποζηυφισμός): σελ. 21,83, 95, 114.

7. Αντεθνικά κείμενα (περιπαικτική και ιερόσυλη αναφορά στην 25η Μαρτίου) σελ. 29, 32, 82 κ.ά.

8. Αισθησιακά (κείμενα ερωτικά και αισχρά, εντελώς ακατάλληλα για τους μαθητές) σελ. 119, 120, 143. Από το **Τετράδιο εργασιών**: σελ. 16-17. Ειδικότερα βλ. σελ. 40, 106, 116, 129 κ.ά.

Γ' Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου (Βιβλίο μαθητή και εκπαιδευτικού).

1. Υπερτονισμός του αισθησιακού και ερωτικού στοιχείου: σελ. 7, 10 (Β.Ε. 11, 12). 51, 112-113, 114-117, 84, 123, (Β.Ε. 87), 130, 145, 160-161, 163, 170-171, 172, 183, 209, 227 κ.ά.

2. Υποτίμηση του εορτολογίου και της λατρευτικής ζωής της Εκκλησίας: Σελ. 64, 180, (Β.Μ). 50, 124, 166 (Β.Ε) κ.ά.

3. Απαξίωση του ιερέως: Σελ. 37, 93, 222 (Β Μ).

4. Τάσεις θρησκευτικού συγκρητισμού- Νέας εποχής κτλ. σελ. 24, 84 (Β Ε), 42, 48, 57, (Β Μ).

5. Υποβάθμιση της εθνικής ζωής . παραλείπεται ο εθνικός Ύμνος από τα εγχειρίδια Γυμνασίου-Λυκείου (Απαράδεκτη η απάντηση του προέδρου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου με αριθ. πρωτ. 8492/26-10-2006, στο Γραφείο του Πρωθυπουργού κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή).

6. Στο κείμενο «Κοιτώντας την Αθήνα» (σελ. 123-124) διαβάζουμε: «... ήταν η Ελλάδα μια γυναίκα τόσο προκλητική σεξουαλικά που έπρεπε να την ερωτευτώ σωματικά και απελπισμένα, και την ίδια στιγμή τόσο ήρεμα αριστοκρατική που θα ήμουν ανίκανος να την πλησιάσω» (Τα σχόλια δικά σας).

Δ' Στα Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' Γυμνασίου διαβάζουμε:

α) «πότε είπα εγώ κάτι κακό γι' αυτούς τους βρωμιάρηδες τους αραπάδες ε; πότε; για πες μου, πότε; (σελ. 53). β) «κωλότοπος» «κωλοαβανούς» (σελ. 102).

Ε' Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Γ' Γυμνασίου.

Πολλά κείμενα με χαρακτήρα καταθλιπτικό, πεσιμιστικό (σελ. 75-76, 147-148, 155) , με αρνητικά στοιχεία της φυσιογνωμίας του Έλληνα (σελ. 72-73, 80, 85), χωρίς κανένα θετικό για το έργο του Καποδίστρια. Επίσης, κείμενα με παγανιστικό περιεχόμενο (σελ. 115). Στα κείμενα του βιβλίου αυτού δεν γίνεται αναφορά στους αγώνες του έθνους ούτε στην ορθόδοξη χριστιανική πίστη. Στις σελίδες 164-168 μεταξύ των άλλων διαβάζουμε: «... από της μυλωνούς τον πισινό ζητάς ορθογραφία. Ο πισινός της μυλωνούς είναι ο νους του ανθρώπου. Είχα διαβάσει πολλούς ορισμούς του νου του ανθρώπου, τούτος μου φάνηκε ο πιο καταπληκτικός και μου άρεσε» (Χρειάζονται σχόλια;) β) « κανείς

δεν διαμαρτυρόταν παλιά όταν ένας Γάλλος στρατιωτικός έκλεινε την τηλεόραση του καφενείου, επειδή ενοχλούσε. Το ίδιο θα μπορούσε να κάνει και σήμερα ένας μπάτσος χωρίς να προκαλέσει περισσότερες αντιδράσεις. Είμαστε λαός χωρίς φωνή» (σελ. 102).

Ἐπικαλούμαστε τὰ παραπάνω παραδείγματα, σύμφωνα καί μέ τήν ἀρχή τῆς διαθεματικότητας, τά ὁποῖα συντελοῦν ἀναμιφισβήτητα στήν ἀποδόμηση τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος στήν κατάλυση τῶν ιδεωδῶν καί τῶν παιδαγωγικῶν ἀρχῶν τῆς παιδείας καί στήν παράλυση τῆς ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καί θρησκευτικῆς συνειδήσεως,

ε) Σέ πολλά σημεῖα ὁ τρόπος πού ἐκτίθενται ἢ περιγράφονται γεγονότα καί καταστάσεις δέν εἶναι συμβατές μέ τούς σκοπούς τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ νόμο τοῦ Κράτους· καί ἐπομένως τά βιβλία δέν εἶναι καθ' ὅλα νόμιμα. Πολλά κείμενα ἀντί νά παιδαγωγοῦν καί νά μορφώνουν τόν μαθητή χωρίς ὑπερβολή προσβάλλουν βάνανυσα τό πρόσωπο τοῦ μαθητῆ καί τήν ἀξιοπρέπειά του. Καί μόνον ἡ καλή ἀνάγνωση τῶν παραπάνω παραδειγμάτων καταδεικνύει τό ἔγκλημα πού διαπράττεται εἰς βάρος τῆς μαθητιώσης νεολαίας ἀπό τό ἴδιο τό κράτος καί τούς λειτουργούς του.

ς' Τέλος ὁ Ἕλληνας πολίτης καί εἰδικώτερα ὁ ἐκπαιδευτικός ἀδυνατεῖ νά κατανοήσει κάθε διαπραγματεύση μέ τούς συγγραφεῖς Σχολικῶν Βιβλίων τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς Πολιτείας. Ἡ ἐθνική μας ἱστορία, τό μορφωτικό ἀγαθό ὅπου αὐτό προσδιορίζεται ἀπό τίς ἀρχές καί ἀξίες τῆς παιδαγωγικῆς ἀπό τόν πολιτισμό καί τά στοιχεῖα του ὅπως αὐτά ὀριοθετοῦνται ἀπό τά ιδεώδη καί τά ἰδανικά τοῦ γένους τῶν ἐλλήνων εἶναι ἀδιαπραγμάτευτα καί προστατεύονται ἀπό τήν πολιτεία καί τό δημοκρατικό μας πολίτευμα. Ὅπως ἀκριβῶς δέν διαπραγματευόμαστε τά γεωγραφικά μας ὅρια ἔτσι ἀκριβῶς καί πολύ περισσότερο δέν διαπραγματευόμαστε τήν ἐθνική μας ἱστορία καί τήν Ὁρθοδοξία μας.

Συμπέρασμα: Γιά τούς προαναφερθέντες λόγους τά θεωρητικά βιβλία πρέπει νά γραφοῦν ἐξ ὑπαρχῆς ἀφοῦ πρῶτα βελτιωθεῖ καί συμπληρωθεῖ τό Ἀναλυτικό Πρόγραμμα σύμφωνα μέ τά ιδεώδη τῆς ἐλληνορθοδόξου παιδείας, τίς παιδαγωγικές ἀρχές καί τούς σκοπούς τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων. Ἡ ἐθνική μας ἱστορία, ἡ ὀρθόδοξη χριστιανική Πίστη καί ὁ Ἑλληνορθόδοξος Πολιτισμός εἶναι καί θά παραμείνουν ἀδιαπραγμάτευτα.

Μέ ἰδιαίτερη ἐκτίμηση

Ὁ Πρόεδρος
Μάορος Ὁρσανός

Ὁ Γενικός Γραμματέας
Ἡλίας Λ. Μπάκος